24. 5. 2018

ID: 107592

Třpyt a bída DPP

Je normální, že při nižším příjmu si nakonec vyděláte více než při vyšším?

Nejen české právo mnohdy plodí nespravedlivé paradoxy, o tom netřeba snad nikoho přesvědčovat. Jedním z nich jsou odvody z tzv. dohod o provedení práce (DPP), kdy si můžete nelogicky ve finále vydělat v „čistém“ více i když máte nižší příjem. Ale pěkně popořadě.

Patrně většina z dospělých čtenářů někdy v životě využila DPP. Ať již z kterékoliv strany – tedy jako pracant (to bude z povahy věci častější) či jako zaměstnavatel.

Připomeňme, že dohoda o provedení práce je mezi zaměstnavateli i tzv. normálními lidmi populární pro svou nižší formální a hlavně pojistně-odvodovou náročnost. Jak je obecně celkem známo, na DPP můžete pracovat maximálně tři sta hodin za rok, avšak se zapomíná na důležitý fakt, že si ji můžete zcela legálně sjednat nejen s jedním, ale de facto s jakýmkoli počtem různých zaměstnavatelů.

V čem je kouzlo DPP?

Lidé milují na formě DPP především následující skutečnost. Pakliže vaše měsíční odměna z DPP od jednoho zaměstnavatele není vyšší než deset tisíc korun, z výdělku pak neplatíte ani korunu na zdravotní a ani sociální pojištění.

Blaho DéPéPéčkářovo se násobí skutečností, že citované osvobození existuje i když máte příjmy do deseti tisíc u více zaměstnavatelů ve formě DéPéPéčka najednou.

To je prostě prima. Zejména pokud máte citované zdravotní a sociální pojištění zaplaceno z jiných zdrojů, tedy pokud jste současně student, osoba na rodičovské či mateřské dovolené anebo jste důchodce, či pokud máte hlavní pracovní poměr, z něhož je pojistné řádně hrazeno.

Hlavní magie tedy u DPP je, že se zde neplatí povinná pojistná, která nás mnohdy zatěžují více než daně z příjmu.

Avšak vidím zde jeden systémový problém, pakliže zaměstnanec překročí 10 tisíc korun – např. dostane za svou práci 10 500 Kč. měsíčně na DPP, platí zákonná pojistná z celé částky, nejen z té převyšující zmíněných deseti tisíc.

Tedy v tomto případě nikoliv z 500 korun překračujících zákonnou mez. Takže paradoxně si můžete vydělat více když dostanete 9990 Kč, než když máte třeba 11 000 Kč hrubého měsíčně. To je velká protismyslnost stávající právní úpravy, dodejme, že ta v ČR platí nějaký pátek. Praxe reaguje na věc celkem logicky, většina DPP se uzavírá právě na citovaných deset tisíc korun, a je vymalováno.

Náprava mi přijde logická, zákonem stanovit odvod zákonných pojistných pouze a jen z částek převyšující předmětných deset tisíc korun, ne z celé částky, jak je tomu doposud.

V čem spatřuji další problém?

Po hlubším zamyšlení mám za to, že by se již měla zvýšit desetitisícová hranice u DPP např. na 12 200 Kč a následně za pár let na 15000 Kč. Jak známo zmíněná desítková hranice se v Česku mnoho

let nezvyšovala, mj. by se tak dala také do poměru nejen k inflaci, ale též ke zvyšující se minimálně mzdě, která aktuálně činí právě citovaných 12 200 Kč.

Senioři zpátky do práce!

Hlavní motivační přínos zvýšení DPP nutno vidět v tom, že by posílila mj. studenty a studentky ve snaze si legálně přivydělávat a zlepšovat tak jejich pracovní návyky a dovednosti.

Též by napomohla k zalepení díry na trhu práce, zde spíše „trhu brigádníků" vykonávající často společensky vysoce prospěšné, ale jinak nepopulární pracovní činnosti. V neposlední řadě by toto opatření pomohlo opět zapojit a navrátit na pracovní trh více starobních důchodců, čímž by se mohl mj. odstranit nedostatek pracovníků, daný zdejší aktuální rekordně nízkou nezaměstnaností, která je dnes v Česku nejnižší v celé Evropě!

Oponent možná namítne, že by se tím snížil příjem zdravotních pojišťoven. Za prvé ve zdravotnictví je peněz dost, jen jsou nedobře alokovány, alespoň o tom nás opakovaně ubezpečují politici, zejména když zavírají různá přebytečná oddělení nemocnic a poliklinik.

Za druhé – již vážněji, příjmy ze zdravotního pojištění od DPPčkářů jsou v poměru k ostatním příjmům pojišťoven stejně spíše v pomyslném homeopatickém množství. Takže výše navržené úpravy by žádný zásadnější vliv na celkové hospodaření zdravotních pojišťoven opravdu nepřinesly, ale naopak by posílily důvěru ve spravedlnost systému.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
právník a právní pedagog

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán
- Třpyt a bída DPP
- Lesk a bída klouzavého mandátu
- GDPR pro samostatné advokáty
- GDPR kontra zásada veřejnosti
- Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.
- Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?
- Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty
- Právo stále bují aneb Právní život

- Glejt pro podpantofelníka
- Léto versus generátor spisů aneb Právní život